

vedkommende Automobilist blev dømt til at betale en Erstatning af 20,000 Francs, fordi han paakørte en Mand, der fik sin Arm knækket. Saa højt vil man selvfølgelig ikke kunne komme her i Landet, men der bør gives en klækkelig Erstatning, og der er naturligvis heller ikke noget, der bedre vil bevirke, at Automobilisterne køre forsigtigt.

Rambusch: Jeg skal kun ganske kort bemærke, at den Paastand, at Antallet af Ulykkestilfælde vil forøges i samme Grad, som Antallet af Automobiler tiltager, er dog kun en Hypotese. En Klasse af Ulykkestilfælde, den, som hidrører fra, at Heste blive sky, vil jeg være tilbøjelig til at tro netop vil formindskes i Tal, jo mere Hestene vænnes til at se den Slags Køretøjer. Det have vi da til en vis Grad Erfaringer for fra andre Steder. — Den ærede Ordfører sagde, at man havde været uheldig i Dragør med at faa et daarligt Automobil, men at der findes daarlige Maskiner, og at Folk ikke sørge for at faa de rigtige, er ikke nok til at fordømme de Automobiler, som ere gode; og at der er Automobiler, som ere gode og fuldt paalidelige, tror jeg, er tilstrækkeligt bevist ved Erfaringer fra Udlandet. — De andre Bemærkninger af den ærede Ordfører, som gik i den Retning, at Automobilisternes Lyst til uforsvarlig Kørsel skulde hemmes ved ganske alvorlige Straffe- og Erstatningsbestemmelser, kan jeg fuldstændig slutte mig til. Jeg tror snarere, at det er den Vej, man skal gaa, end at lægge dem, der ville køre forsvarligt, Hindringer i Vejen og derved hemme Udviklingen af dette Befordringsmiddel.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan i et og alt slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte første Gang, han havde Ordet, og for saa vidt ogsaa til, hvad han udtalte, da han for nylig havde Ordet. Det er meget rigtigt, som det andet ærede Medlem (Rambusch), der har haft Ordet, udtalte, at det er forholdsvis faa større Ulykker, der ere indtrufne, men derfra kan man paa ingen Maade slutte til, at det er forholdsvis faa Automobilister, der gøre sig skyldige i hensynsløs og uforsvarlig Kørsel. Tværtimod tror jeg at turde sige om de allerflESTE Automobilister, at naar de først komme op at køre, lade de haant om Hensynet til andre Mennesker, og saa længe de tro, det kan gaa an, lade de ogsaa haant om Overholdelsen af

de paagældende Lovbestemmelser. Og det er paa ingen Maade Ulykkestilfældene alene, som opvække Vrede og Bitterhed mod Automobilisterne i vide Kredse i vort Land, men selvfølgelig ogsaa alle de Tilfælde, hvor der uden Ulykkestilfælde som Følge er udvist Hensynsløshed under Kørselen eller paa anden Maade, saa at andre vejfarende kun med Nød og neppe ere undgaaede eller have haft Følelsen af med Nød og neppe at være undgaaede Ulykkestilfælde. Hvorledes Opfattelsen er i disse Kredse, fremgaar allerbedst deraf, at jeg netop i Dag gennem „de samvirkende Landboforeninger paa Sjælland“ har modtaget et Andragende fra en hel Række Landboforeninger paa Sjælland, hvori man kræver, ikke alene, at den nu bestaaende Automobillov opretholdes ved denne Revision af Loven, men at der foretages en Række Indskrænkninger og Forandringer i den. Jeg vil tillade mig at sende dette Andragende til det ærede Udvalg, for at det kan overveje, hvorvidt de Punkter i Andragendet, som ikke allerede rummes i det foreliggende Lovforslag, bør tages med ved denne Lejlighed, eller man muligvis bør lade dette Spørgsmaal staa hen, indtil den korte Frist, der ifølge Ændringsforslaget, som jeg ganske kan tillæde, sættes for Lovens fornyede Revision, er udløbet.

Der er ingen Tvivl om, at naar der blandt det store Publikum af vejfarende er en saa stor Uvillie og Bitterhed mod Automobilisterne, er det disses egen Skyld, at det ikke er alene de enkelte forvovne og hensynsløse Automobilisters Skyld, men at Skylden ligger hos det store Flertal af Automobilisterne. Det er muligt, at de ikke kunne gøre ved det, men Forholdet synes at være det — som man ogsaa har været opmærksom paa i Tyskland, hvad jeg tillod mig at fremhæve ved 1ste Behandling —, at overordentlig mange Mennesker, naar de komme op at køre paa et Automobil, faa det, som kaldes Automobilkuller, det vil sige, at de skulle afsted med den højeste Fart, som paa nogen mulig Maade kan gaa an. Det er paa ingen Maade alene her i Landet, man er misfornøjet med Automobilisterne. Det ærede Medlem for København, der havde Ordet (Rambusch), udtalte, at vi her i Landet stode tilbage, og jeg forstod ham saaledes, at vi her i Landet misforstode Automobilerne, men Forholdet er det samme i alle Lande, hvor der findes Automobiler, og jeg kan gerne sige, at jo flere der er i det paagældende Land, des større er Misfornøjelsen.